

Tavalliset erilaiset

Tyttöpari, teiniäiti, arabitaustainen, lävistetty, vegaani. Kaikki saavat selittää, miksi minä olen tällainen.

Saana Sivonen, 17 Sabrina Bellaveglia, 16

► "Kaveriporukassamme on melkein tavallisempaa olla lesbo tai bi kuin hetero, koska netin kautta on ollut helppo tutustua samankaltaisiin ihmisiin.

Seurustelumme on siis aivan luonnollista. Teemme yhdessä samoja juttuja kuin muutkin parit. Tytön kanssa seurustellessa voi vain tehdä paremmin tyttöjen juttuja, kuten mennä samaan sovituskoppiin.

Lisäksi toinen ymmärtää asiat poikaa paremmin.

Emme silti ole vain hyviä ystäviä, kuten Sabrinan äiti asian ottaa. Kyllä sen tietää, jos toista haluaa pussata.

Tykkäämme samoista perusasioista kuten ruoasta, vaatteista ja musiikista, mutta luonteiltamme olemme melkein toistemme vastakohdat. Saana on temperamenttisiempi, mutta ei meillä ole mitään

ihmeellisiä miehen ja naisen rooleja. Ulkonäön puolesta Sabrinaa luullaan kyllä usein pojaksi.

Emme voi tietää, onko kyseessä vain nuoruuden kokeilu, mutta ei sen puoleen kukaan muukaan. Useat biseksuaalit menevät aikuisena heteronaimisiin, muttei se tarkoita, että ihminen olisi muuttunut. Nuoruutensa heterona elänyt voi tajuta aikuisena homoseksuaalisuutensa yhtä hyvin kuin päinvastoin.

Oletamme, että meihin suhtaudutaan kuten muihinkin pareihin, eikä tästä tehdä numeroa. Helsingissä asuminen helpottaa, täällä on totuttu lähes kaikkeen. Muualla Suomessa suhtautuminen on paljon ahdasmielisempää.

Vanhempien ei kannata etsiä vikaa itsestään. Kasvatus ei vaikuta, kehen ihminen rakastuu, vaan miten siihen suhtautuu. Missään suhteessa ei tiedä, kuka on se keski ja mitä tulevaisuus tuo.

Tärkeintä on, että nyt on yhdessä hyvä olla."

Saana Sivonen (vas.) on bi ja Sabrina Bellaveglia lesbo.

Arabikulttuuri ei alistanaista, sanoo suomalais-libyalainen Nora Farhat.

Nora Farhat, 16

► "Yleensä minua luullaan eurooppalaiseksi, esimerkiksi ranskalaiseksi ja virolaiseksi, mutta toiset arabit yleensä tunnistavat alkuperäni. Isäni on kotoisin Libyasta, mutta koska äitini on suomalainen, olen syntynyt ja asunut täällä koko ikäni.

Olen elämäni aikana tavannut isäni suvusta vain yhden serkun, mikä tuskin vastaa tyypillistä käsitystä arabikulttuurista.

Yleensä luullaan, että kaikki suvun miehet asuvat saman katon alla orjuuttamassa tyttöjä, mikä ei todellakaan pidä paikkaansa. En ole edes käynyt toisessa kotimaasani.

En ole kohdannut rasismia tai ennakkoluuloja, yleensä kyse on vain uteliaisuudesta.

Vaikkeinta kahden kulttuurin välisessä kasvamisessa on niiden ai-

heuttama ristiriita, vanhemmillä on niin erilaiset tavat ja tottumukset. Isäni ei esimerkiksi päästänyt minua ikinä yökylään, vaikka äidilleni se oli aivan tavallista.

Ristiriita on tyyppillistä varmaan kaikissa avioeroperheissä, mutta kulttuuri korostaa sitä entisestään.

Koen taustani kuitenkin enemmän etuna kuin haittana. Vaikka pienenä en päässyt seurakunnan partioon, en ole jäänyt mistään paitsi. Kielitaito on valtava plussa: kotikieleni englannin lisäksi puhun espanjaa, ruotsia ja hieman arabiaa.

Mausteiset ja lammaspainotteiset ruoat ovat mukavaa vaihtelua koulun kaalikeiton rinnalla.

Suurin etu silti on, että kahden kulttuurin välissä kasvaessa mitään vastuksia ei saa valmiissa paketissa.

On pakko muodostaa omat käsityksensä ja tapansa."

Stiina Vennon mielestä nuori äiti ymmärtää lastaan paremmin.

Stiina Vento, 17

► "Hakeuduin viime tammikuussa lääkäriin erikoisten oireiden vuoksi ja sain kuulla olevani raskaana viikolla 23. Vaikka raskaus tuli yllätyksenä, oli itsestään selvää pitää lapsi. En oikeastaan edes osannut pelätä.

Nyt Leevi on kahdeksan kuukauden ikäinen ja asiat ovat mallilaa. On oma koti, terve lapsi ja mies Toni, 23, jonka kanssa olen ollut yhdessä puolitoista vuotta. Toimiva kokonaisuus luo turvallisuutta.

Suhtautuminen on ollut yllättävän positiivista. Alkujärkytyksestä toivuttuaan vanhempani ovat auttaneet todella paljon, myös taloudellisesti.

Kaverit eivät ole kaikonneet minnekään, ja netin kautta on saanut paljon voimia muilta äideiltä. Vieraat ihmiset tuijottivat raskausaikana pitkään kadulla, mutta nykyään kaikki tulevat ihastele-

"Kun on nuori, on enemmän energiaa olla lapsensa kanssa."

maan vauvaa. Myös neuvolassa asenne on ollut pelkästään kannustava.

Yleensä unohdetaan nuorten äitien hyvät puolet. Kun on nuori, on enemmän energiaa ja aikaa olla lapsensa kanssa kuin vaikkapa nelikymmppisenä.

Lasta myös ymmärtää paremmin, jos ikäero on 17, ei 37 vuotta.

En tunne jääväni mistään paitsi. Tänä vuonna lähdän opiskelemaan lähihoitajaksi ja Toni valmistuu tietokoneinsinööriksi. Olen tyytyväinen elämäni, vaikka välillä väsyttääkin.

Jos saisain palata ajassa taaksepäin, en muuttaisi mitään.

Tulevaisuuden haaveenani on liuta lapsia ja punainen tupa. Haluan kolme lasta, mutta vasta sitten, kun on koulutus, vakituinen työ ja pysyvä koti."

Joel Ruotasesta veganismi vaikeuttaa oikeastaan vain kenkien ostamista.

Joel Ruotanen, 18

► "Olen vegaani, eli en käytä mitään eläinperäisiä tuotteita esimerkiksi ruoassa ja pukeutumisessa. Eläinten hyväksikäyttö on väärin kaikissa muodoissa, koska eläimet ovat ajattelevia olentoja siinä missä ihmisetkin.

Tiedän, ettei vegaanina oleminen pelasta maailmaa, mutta ainakin elän periaatteiden mukaisesti ja saan siitä hyvän olon.

Yleisesti vegaaniini on suhtaututtu hyvin, vaikka välillä ihmetel-

lään, voinko syödä juuri mitään. Kaikille eläinperäisille tuotteille on kuitenkin korvikkeensa, enkä ole joutunut luopumaan mistään. Maidon voi korvata esimerkiksi soija- ja kaurajuomalla, lihan tofulla ja soijaruohella.

Kokkaan itse kaikki ruokani, jolloin pystyn huolehtimaan ravintoarvojen riittävydestä.

En tiedä, paljonko liha maksaa, mutta uskon, että hinnannousujen myötä kasvispainotteinen ruoka tulee jopa liharuokaa halvemmaksi. Tietysti erikoistuotteet, kuten soija-

Erik Kiviharju palvoo kehoaan lävistyksillä.

Erik Kiviharju, 15

► "Näen, että jokainen ihminen on jumala ja keho on temppele. Kaikilla on oma tapansa palvoo sitä, ja tämä on minun tapani.

Ulkonäön muokkaaminen ei tarkoita, että muuttuisi välttämättä siistiltä. Monille nuorille lävistysten ottaminen on vain muotivirtaus, eikä vanhempien kannata huolestua, jos lapsen huoleen ilmestyy koru. Minulle kyse on kuitenkin paljon syvällisemmästä kuin nuoruuden kokeilusta tai muodista. Myöskään kaveripiirillä ei ole ollut vaikutusta ajatuksiini. Olen ajatellut aina näin. Tein ensimmäisen lävistykseni jo kymmenvuotiaana.

Kaikilla lävistyksillä on minulle symbolisia merkityksiä. Esimerkiksi

septum eli nenän keskiosan koru teema on härkämäisyys: aggressiivisuus, päällekkäisyys, ylimielisyys.

Valtaosa ihmisistä näkee kuitenkin vain mielestään rumat reiät, ei ajatuksia niiden takana. En odota ihmisten ymmärtävän ajatuksiani enkä jaksaa välittää muiden mielipiteistä, mutta vihamielinen suhtautuminen on turhaa.

Ei pitäisi tuomita, jos ei tiedä taustoista mitään. Ihmiset voisivat vain antaa olla. En aio lopettaa kehoani muokkausta tähän. Aikeenani on ottaa ainakin kielenhalkaisu, laajennetut nenän sivut, neljä korua ylähuuleen ja neljä poskeen sekä kuusi napaan. En jaksaa murehtia tulevaisuudesta. Jos joku työ jää saamatta ulkonäön takia, en sitä työtä haluaisikaan."

Eläintuotanto on muuttunut vuosikymmenien aikana, mutta sitä ei haluta hyväksyä.

Veganismi vaikeuttaa ainoastaan kenkien ostamista. Elän ihan tavallista elämää, enkä ole mikään kommunissa asuva ituhippi, joka dyykkaa ruokansa. Ainoa ero muihin on, etten laita eläintä suuhuni."

Teksti Roos Murto

► Kirjoittaja ja kuvaaja kuuluvat Helsingin kaupungin nuorisosiainkeskuksen Nuorten Ääni -toimitukseen.